

handlinger til Ende. Man kunde i alt Fald, tror jeg, kun gøre det, hvis man vilde mene, at disse Forhandlinger var sluttet med et Resultat, som var urimeligt, som gav Skovarbejderne en saadan Løn, at den var uforholdsmæssig høj, og at man ud fra dette Synspunkt ikke kunde billige den. Det tror jeg nu ikke, man kan sige om den Overenskomst, som er opnaaet mellem Staten og dens Arbejdere, som ikke faar nogen saadan Løn, at nogen tør mene, at det er en urimelig Arbejdsfortjeneste, der gives for dette strenge Arbejde, som jo ikke en Gang strækker sig over hele Aaret, idet der er Perioder, hvor disse Arbejdere ikke faar noget Arbejde hos deres Arbejdsgiver, Staten.

Ud fra disse Betragtninger har vi tiltraadt det Forslag, som Ministeren har stillet, og jeg anbefaler det høje Ting at stemme derfor.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson betegnede Ministeren som suveræn i dette Spørgsmaal, maa jeg dog gøre den Bemærkning, at hvad der dermed menes, kan ikke være andet end, at Ministeren er beføjet til at føre disse Forhandlinger og til at afslutte denne Overenskomst; men det staar selvfølgelig stadig i den høje Rigsdags Magt at forkaste Bevillingen, som det staar i Rigsdagens Magt at forkaste enhver Bevilling, der foreslaas. Dette vilde medføre, at Sagen maatte vende tilbage til nye Forhandlinger, idet Rigsdagen altsaa havde underkendt Ministerens Forhandlingsevne og det Resultat, han var kommet til. Situationen vilde have været lidet hensigtsmæssig, men der er efter vor Mening ingen som helst Grund til at fremkalde en saadan Situation, idet vi kan billige det Resultat, Ministeren er kommet til, billige det baade fra Statens og fra Skovarbejdernes Side. Derfor anbefaler jeg at give Tilslutning til Bevillingen.

Landbrugsministeren (Bording): Naar det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard i sine Udtalelser før gik saa vidt, at han sagde, at det var utilladeligt Hastværk fra Ministerens Side, naar jeg havde afsluttet Overenskomst med Skovarbejderne, kort før Rigsdagen blev indkaldt, og at det var et Udtryk for at vise, at vi nu havde faaet en Minister, der gerne vilde udrette noget ogsaa med Hensyn til at skaffe disse Arbejdere en højere Løn, saa tror jeg nok, at den Udtalelse er lidt langt ude og ikke rammer de virkelige Forhold. Forholdet er jo nemlig det, at man altid tidligere har afsluttet disse Overenskomster med Skovarbejderne, før Rigsdagen blev sammen-

kaldt, idet de plejer at udløbe den 1. Oktober; den nye Overenskomst gælder da ogsaa fra 1. Oktober 1924. Der har ikke tidligere under de Forhandlinger, der er ført mellem Ministeren og Skovarbejderne, været rettet Henvendelse til Finansudvalget for at faa Tilslutning til disse Forhandlinger, før efter at de var tilendebragt. Der er derfor her ikke skabt noget nyt Præcedens med Hensyn til Tidspunktet eller med Hensyn til Fremgangsmaaden. Tværtimod, man har nøje fulgt den samme Fremgangsmaade, som tidligere er fulgt under disse Forhandlinger.

Naar Tiden trak ud, saaledes at Overenskomstforhandlingerne først blev afsluttet paa et saa sent Tidspunkt, var det jo netop, fordi man fra Ministeriets Side havde ønsket, at Forhandlingerne mellem de private Skovvejere og Skovarbejdere skulde blive tilendebragt, saaledes at vi kunde føre vore Forhandlinger til Ende i Henhold til disse; men da man ikke fra de private Skovvejeres Side vilde føre disse Forhandlinger til Ende, før vi var færdige med vore, var man i Ministeriet nødt til at afslutte disse Forhandlinger for at faa Forholdene i Orden paa et saa tidligt Tidspunkt, at vi kunde faa en Overenskomst til 1. Oktober.

Hvad selve Sagen angaar, forekommer det mig, at det Resultat, der er opnaaet, at Skovarbejderne har faaet en Lønforhøjelse, hvorved de nu er kommet op paa en Time-løn af 95 Ø. og tilsvarende Akkordsatser, er et saa ringe Vederlag for det Arbejde, de udfører, at der saglig set ikke kan indvendes noget som helst imod, at disse Mennesker faar en Løn som den, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse rejste det Spørgsmaal, om det ikke var muligt, at man ved en Undersøgelse kunde komme til det Resultat, at man kunde faa Underskuddet paa Domænerne nedsat meget betydeligt eller maaske endogsaa helt kunde undgaa det. Ja, det er naturligvis en Op-gave, som den til enhver Tid siddende Minister gerne vil medvirke til, og jeg for mit Vedkommende skal heller ikke vise mig uvillig dertil, tværtimod, men jeg vil ikke medvirke dertil paa den Maade, at det forlanges af Skovarbejderne, at de skal arbejde for en efter min Mening ganske uanstændig Løn som den, de havde tidligere.

Med disse Ord vil jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for samtlige Ændringsforslag, der er stillet.

Stengaard-Kirkegaard: Det er dog almindeligt under næsten alle andre lignende Forhold, at de forskellige Ministre